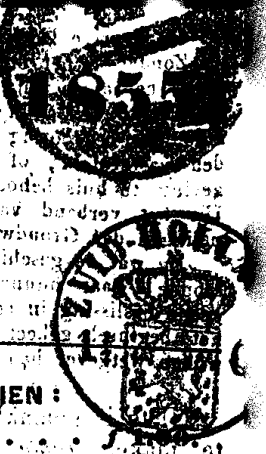

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks 5.50.

DONDERDAG 9 AUGUSTUS.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven Franco aan het Bureau De Grondwet,
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTJEN:

Van één tot zes regels.
Voor elken regel meer 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
regt daaronder begrepen.

De Minister van Financien en de Minister van Marine zijn zamen aan het werk geweest, en bij Koninklijk Besluit van 15 Mei 1855 zijn, dien ten gevolge, vastgesteld een algemeen Politie-reglement voor 's Rijks marine-havens, alsmede Plaatselijke Reglementen voor de haven het Nieuwe Diep en voor de marine-havens te Vlissingen en te Hellevoetsluis. Deze vier reglementen zijn geplaatst in het Staatsblad, No. 38.

Wij onderwerpen eenige vragen, betrekkelijk die stukken, aan het regtsgeleerd publiek.

Zijn de overtredingen van die reglementen strafbaar, volgens de wet van 6 Maart 1818? Art. 37 van het algemeen Politie-reglement stelt dit vast.

Maar van waar de bevoegdheid om plaatselijke Reglementen te maken, onder bedreiging van straf?

Zoo al de straffen van de wet van 6 Maart 1818 op de overtredingen dezer Reglementen van toepassing zouden zijn, blijft dan de behandeling van de overtreding niet zuiver behooren tot het terrein der Wetgevende Magt? Kan dan wel, bij besluit, transactie over de straffen worden ingesteld? Kan bij besluit worden afgeweken van de voorschriften van het Wetboek van Strafvordering?

Opzigt tot deze vragen, vestigen wij de aandacht op de zonderlinge bepaling van art. 35: „Ingeval de gezagvoerder of schipper weigert, de door den havenmeester binnen den perken der wet van den 6 Maart 1818 vrijwillig te betalen staterende de overtreding, door tusschenkomst van den directeur en kommandant der Marine, of, bij diens afwezigheid, door den officier, die met het kommandement is belast, gezonden aan den betrokken ambtenaar van het Openbaar Ministerie, met verzoek daaraan verder gevolg te geven.“

Dus de havenmeester straft, en bepaalt de hoegrootheid dier straf?

Maar de wet van 1818 zegt, dat de regtbanken dit zullen doen; de wet zegt wijders, dat zij met boete of gevangenis, of met beide te gelijk zullen straffen.

Volgens het besluit echter zal de havenmeester van de bij de wet bedreigde gevangenis vrij stellen, en eigenmagtig bepalen, dat er alleen boete zal worden bepaald.

Kan dit?

Art. 254 van het Strafwetboek bepaalt, dat de vervolging eener politie-overtreding kan worden voorkomen door vrijwillig de boete te betalen.

Maar dan moet alleen boete bedreigd zijn; dan moet het eene politie-zaak zijn;

dan moet het maximum der boete vrijwillig betaald worden;

dan moet het Openbaar Ministerie daartoe schriftelijk verlof geven.

Kan nu, hetgeen de wet zoo nauwkeurig omschreef, het middel namelijk om eene vervolging te voorkomen, bij besluit worden uitgebreid, en tevens bij de wet voorgeschreven waarborgen worden weggenomen?

Uitgebreid tot gevallen waar niet alleen boete, is bedreigd?

waar het geene politie-zaak geldt?

welke zonder betaling van het maximum, zonder tusschenkomst van het openbaar ministerie zullen worden afgedaan?

En nu die tusschenkomst ontbreekt, waar is nu de waarborg voor de particuliere scheeps-kapiteins tegen de wettelijke tegen kwelling van den havenmeester?

Want is de waarborg dat hetgeen, onder den schijn van boete zal worden betaald of afgedwongen, komt van 's lands kas.

Art. 19 van het voorloopig plaatselijk Reglement voor de Marine-haven te Hellevoetsluis (1) bepaalt

(1) Waarom voorloopig? Wat zal er op volgen, waaraan dit vooraf moet gaan?

wie schadevergoeding schuldig zal zijn wanneer een schip losspringt, en dan schade veroorzaakt.

Het zijn slechts bedenkingen, die wij aan het regtsgeleerd publiek onderwerpen.

Waarom heeft de Minister van Financien bij het maken der reglementen voor de havens te Vlissingen, Hellevoetsluis en het Nieuwe Diep, den Minister van Marine geholpen, en waarom niet de Minister van Binnenlandsche Zaken?

Of behooren plaatselijke politie-reglementen niet tot den werkring van den Minister van Binnenlandsche Zaken?

Wij hadden den Minister van Financien er liever buiten gezien.

Misschien hadden wij dan gemist de verschillende heffingen, in die reglementen bevolen. Bijvoorbeeld van elk schip in het Nieuwe Diep binnenkomende zal telken reize 3½ cents, te Vlissingen 5 cents per ton havengeld worden betaald; — een schip dat hout lost, moet twintig gulden havengeld betalen van elk houtvloet, dat het in de haven maakt, om over het Noordhollandsche kanaal te vervoeren; stoomschepen in geregelden dienst op vreemde havens over en weder, betalen slechts de helft, maar toch telken reize.

Binnenlandsehe vaartuigen, ligters b. v., betalen ook, doch een vast havengeld.

Is het niet in ons belang de kosten van de scheepvaart zooveel mogelijk te verminderen? Waarom dan die havengelden?

In het Nieuwe Diep betalen de over- en wedervarende stoomschepen, telken reize; waarom betalen dezulken te Hellevoetsluis slechts éénmaal in het jaar, en niet meer dan eens het volle havengeld?

Het zijn slechts bedenkingen, die wij aan de heeren staathuishoudkundigen onderwerpen.

Er is zelden kleiner boekje met grooter dwaasheden verschenen, dan *de Oostersche kwestie voor Nederland en zijne Koloniën*, bij den boekhandelaar MOLENKAMP alhier.

De schrijver is volbloed-Russisch-gezind; wij nemen dat niet kwalijk. Maar vreemd is het toch, dat hij, die, ongevergd, optreedt als kampioen voor Nederlands neutraliteit, bewijs geeft van de meest mogelijke partijdigheid tegen de Westersche Mogendheden en schier aanbiddende liefde voor Rusland.

Voegt er bij een volslagen gemis van de meest oppervlakkige kennis van den algemeenen politieken toestand, en van de krachten der Mogendheden, zoodat de meest belagchelijke stellingen apodictisch worden uitgesproken: en gij hebt eenig flauw denkbeeld van de meest onzamenhangende brochure, die welligt in de laatste jaren verschenen is.

Waarom *de koloniën* op den titel van het boekje staan, is ons een raadsel gebleven. Wij vinden daaromtrent slechts weinige regels, die doen zien, dat nu de Schr. *weinig of niets meer ducht* van Engeland, dat, volgens hem, er op uit was onze O-Indische bezittingen in te palmen. Wij gelooven inderdaad, dat aan het Vaderland een dienst ware bewezen, indien de Schr. had kunnen goedvinden de bewijzen te leveren, waarop zijne meening steunt, dat Engeland ons de koloniën wilde afnemen. De gerustheid des Schr. is daarop gegrond, dat *het verlies van Engeland's en Frankrijk's veerkracht beiden nog lang in zwijmel(?) zal doen liggen en in magt niets veel hooger (11) doen plaatsen dan de Westersche Staten, die thans de onzijdigheid bewaren en derzelver krachten behouden hebben en ontwikkeld. Het is belagchelijk, iemand over politieke onderwerpen te hooren praten die in goeden ernst meent, dat Frankrijk en Engeland in kracht gelijk staan bijv. met Nederland!*

Wat ons nog grappiger voorkomt, is de snoeverij, dat *het ontzenuwde Engeland en uitgeputte Frankrijk indirect voedsel en veerkracht zoeken raad eens wáár? Nergens anders dan in Nederland!*

Wanneer de Schr. den oorlog noemt — natuurlijk alleen met betrekking tot *de Westersche Mogendheden* — *het vechten van Don QUIXOTE (1) tegen den windmolen* — wat is dan wel de bewering, dat Engeland is *ontzenuwd*, dat Frankrijk is *uitgeput*, en dat ze in Nederland *hun voedsel en hun veerkracht zoeken*?

Wat de neutraliteit betreft, waarvan de Schr. verklaart een voorstander te zijn en waaraan wij alléén schijnen het geluk te danken te hebben, dat deze brochure het licht heeft gezien: men zal daarvan een aardig staaltje vinden bijv. in de verklaring, dat het *ruit aanmerking van onze meerdere betrekking op Rusland, mis-schien voor Nederland eer van voordeel zou wezen, dat een Russische Grootvorst te Konstantinopel den scepter voerde. Niet onbelangrijk ware het — in het voorbijgaan — geweest te vernemen, waarom wij meer betrekkingen op Rusland hebben dan op Frankrijk en Engeland. Tot op het tegenbewijs zijn wij van meening, dat wij met Rusland bijna niets te maken hebben; terwijl daarentegen onze relatien met de twee groote Westersche Mogendheden, voor koloniën, handel, scheepvaart, nijverheid en staatkunde, talloos zijn; ja als het ware de hoofdvoorwaarden van ons bestaan uitmaken.*

Dat Rusland bij den Schr. *regt* heeft en de Westersche Mogendheden ongelijk hebben: spreekt van zelf. De Schr. meent dan ook, dat *de vraag waarom Rusland van zijne oostersche (om Turkije te veroveren) zou afzien; geene bevredigende oplossing toelaat, en zijns inziens moet het einde van deze quaestie zijn, dat Rusland ontvangt hetgeen hij verlangt.* Deze uitkomst is des te zekerder, daar de Schr. wanhopend vraagt: *Hoe zal Frankrijk zijne finantiële krachten terug bekomen?* en daarop geen antwoord weet te vinden (ook niet in de op nieuw ingeschreven 3600 millioenen?); daar hij beweert, dat Frankrijk *zoo goed is als ONTVOLKT*, dat de landbouw er *VERWAARLOOSD* en de nijverheid *VERLAMD* is. Hoe men zóó vele zotternijen in één adem kan uitklappen en hoe er een boekverkooper toe heeft kunnen besluiten dat uit te geven, is ons onbegrijpelijk.

(1) Wij wisten niet dat de man aldus werd genoemd.

Voor ieder, die geen de minste kennis van het be-heer en de verantwoording der koloniale geldmiddelen, maar toch genoeg gezond verstand bezit, om te kunnen beoordeelen, wat, bij verschil van meening, in meerdere of mindere mate invloed uitoefent op de overtaiging, bevat het Voorloopig Verslag der Commissie van Rap-porteurs over het wets-ontwerp, regelende de wijze van dat beheer, meer dan ééne merkwaardige bijzonderheid.

Met hoeveel naauwgezetheid is bijv. de vraag behan-deld en het gevoelen van zeer vele leden ontwikkeld, omtrent het beginsel der Grondwet betreffende dat be-heer en, die, verantwoording. Niet slechts wat strekken kon om de beteekenis der woorden *opperbestuur* en *regeling* toe te lichten, werd bijgebracht; maar ook eene beknopte herinnering van de geschiedenis der art. 59 en 60 van de Grondwet scheen men niet overbodig te achten, om de deugdelijkheid en gegrondheid te staven van een gevoelen, dat men langs den weg van redelijke overtuiging bij de Regering ingang wilde doen vinden, dat de tusschenkomst van den wetgever en *bij het vaststellen der begrooting, en voor het afleg-gen der verantwoording, overeen stemt met de alge-meene beginselen der Grondwet, ja dat zij door de Grondwet gevorderd wordt.*

En wat wordt nu tot ontzenuwing en wederlegging van dat gevoelen aangevoerd?

Niets meer dan de volgende onbestemde en niets afdoende uitdrukkingen:

De overige leden deelden niet in die meening.
Zonder in het breede de gevoerde redaneringen te wederleggen, bepaalden zij zich bij de niting van het gevoelen dat de wet geen stellig beginsel bevatte omtrent de vraag, of de koloniale begroting al dan niet door de wet behoorde te worden vastgesteld, of de verantwoording al dan niet bij de wetgeving te huis behoorde. Zij behielden geen gebod noch verbod. Uit het verband van art. 60, laatste alinea, met andere bepalingen der Grondwet konden zij niets bepaalds afleiden.
En wat de geschiedenis der grondwetsherziening betreft, deze toonde, naar hunne meening, duidelijk aan, dat men in 1848 geene beslissing in eenen of anderen zin had willen nemen, maar het beginsel geheel en al aan de latere beslissing van den gewonen wetgever had willen overlaten.

Niets is gemakkelijker, dan door zulke magtspreuken te maken *table rase* en juist door de kracht van het grondwettig voorschrift te miskennen het beginsel zelf en dat prijs te geven aan de afwisselende inzichten van het wetgevend gezag.

In een naauw verband met die magtspreuken staat dus ook de bestrijding, die wij later aantreffen omtrent het gevoelen, dat de Wetgevende Magt althans invloed behoort te hebben op de vaststelling van de koloniale begrotingen.

Nu is het weder:

- Eene al te groote mate van inmenging der wetgeving in de zaken van het koloniaal bestuur achtte men bedenkelijk.
- Het vaststellen van de koloniale begroting door de wet bevatte zeer groote moeilijkheden in zich.
- De leden van de Staten-Generaal konden niet geacht worden allen eene genoegzame kennis van de koloniale aangelegenheden te bezitten.
- Die vaststelling zoude veel tijd vorderen.
- Men zou daardoor alle misbruiken toch niet keeren.

Opmerkelijk is het, dat deze onbestemde uitdrukkingen, die op bijna alle onderwerpen van wetgevend aard ten allen tijde van toepassing zijn kunnen, de voorstanders van het ware en proefhoudend beginsel niet hebben teruggehouden, om hare kraachteloosheid in het licht te stellen op eene wijze, welke zich in ieders onbevangen oordeel gunstig aanbeveelt.

Niets is gemakkelijker dan zich, ook op parlementair gebied, achter beweringen te verschuilen, die werkelijk niets anders zijn dan wat men voor de balie noemt eene *petitio principii*. Het is een karaktertrek, die men in het dagelijksche leven terugvindt; maar welke hem, die ze openbaart, het verwijt van kleingeestigheid en flauwhartigheid op den hals haalt.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Met de *Jourdain*, den 30 Julij uit Konstantinopel verrokken, is het bericht ontvangen, dat de Russische generaal Mouravieff plotseling naar Kars teruggekeerd is en den 13en het verschanste kamp, onder bevel van generaal Williams, aangetast heeft. Hij werd echter met veel dapperheik afgeslagen, doch maakte zich tot een tweeden aanval gereed.

Tijdingen uit de Krim van den 28en Julij melden, dat er in den laatsten tijd hevige stortregens gewoed hebben, vergezeld van drukkende hitte. Tengevolge van deze gedurige weersverandering waren de ziektegevallen toegenomen. De belegeringswerken werden met kracht voortgezet; de batterijen wisselden elken nacht een heftig vuur met den vijand.

Een brief uit Kertsch van den 28en Julij in de *Presse Orient* zegt, dat de Russische schepen, die eene schuilplaats in de wateren van den Don hadden gezocht, het gewaagd hebben zich weder in de zee van Azoff te vertoonen, waar de geallieerde vaartuigen jagt op hen hadden gemaakt.

Schamyl heeft zijne bergen niet verlaten om eene afleiding ten gunste van de Turken te doen.

De met de *Jourdain* aangebrachte brieven klagen over de werkloosheid der Circassiërs.

De Ports zal een beroep op de Europeesche maatschappijen doen voor den aanleg van een spoorweg, op voorwaarde van kosteloze concessie van het terrein en het privilegie van exploitatie.

De Divan heeft belangrijke politie-maatregelen genomen, in het belang van den gezondheidstoestand der Turksche hoofdstad.

De Sultan heeft aan Omar-Pacha drie aanzienlijke landgoederen in Rumeh en Anatolie ten geschenke gegeven.

Men zegt verder, dat Omer-Pacha niet naar de Krim zal terug keeren maar de twee legers in Klein Azie zal kommanderen.

De minister van buitenlandsche zaken, Fuad-Effendi, heeft te Therapia een langdurig onderhoud met den heer Thouverel gehad.

Mehemed-Kebresli-Pacha, voormalig groot-vizier, is benoemd tot president van den raad van den Tanzimat en Brazi- en Sami-Pacha tot leden van denzelfden raad.

De heer Benedetti is van zijne reis naar de Krim terug gekeerd.

Het *Journal de Constantinople* heeft eene waarschuwing ontvangen, omdat dit blad in een zijner artikelen de gemakkelijheid heeft aangetoond, welke de Russen zouden bezitten om de golf van Perzie te bereiken, indien zij zich meenen maakten van de bergvlakten van Kurdistan.

Den 18den Julij had te Brussel op nieuw eene aardbeving gewoed.

De emir Abd-el-Kader was ziek.
De Perzische regering heeft op raad van Rusland, de scholen der Protestantische zendelingen opgeheven.

Uit Alexandrie zijn berichten ontvangen van 28 Julij. Said-Pacha was van zijne expeditie tegen de Beduïnen, die zich onderworpen hadden, teruggekeerd.

De aartshertog Maximiliaan van Oostenrijk zoude met zijn eskader naar Toulon vertrekken.

Brieven uit Tripoli van den 26sten Julij melden, dat het overschot van het Turksche leger in die stad was teruggekeerd, na zelfs zijne wapenen verloren te hebben. De Arabieren zijn meester van het gehele land, behalve van de hoofdstad. Zij roepen de bescherming der geallieerden bij den Sultan in, ten einde men recht late wafervaren aan hunne grieven.

De Engelsche consul te Tripoli was overleden.

Eene telegrafische dépêche uit Weenen meldt, dat de stad Berdianski, den 22 en 23 Julij hevig gebombardeerd werd door de geallieerde flotille der zee van Azoff.

Het dagblad van St. Petersburg van den 29 Julij deelt een verslag mede van den Gouverneur der stad Archangel, gedagteekend 15 Julij, omtrent de operaties der geallieerde eskaders in de Witte zee. Dit stuk is echter niet van zeer veel belang.

Uit Egypte zijn berichten ontvangen loopende tot den 28 Julij. Dit land neemt in bloei toe, tengevolge der wijze en doortastende benoeming van zijn nieuwen soeverein Said-Pacha, die in zijne hoofdstad is teruggekeerd, na de Beduïnen ten onder gebracht te hebben, die eene oproerige beweging beproefd hadden tegen den hervormingsgezinden Pacha.

Prins Gortschakoff meldt uit de Krim, dat tot den avond van den 21en niets van belang is voorgevallen; dat het vuur der Russen de voortzetting van de werken der geallieerden belemmerde, en door de laatsten maar zwak beantwoord werd.

Ofschoon het Engelsche parlement op het punt staat van uit een te gaan en uit dien hoofde weinig genegen is om eene ernstige discussie aan te vangen omtrent welk punt het ook zijn moge heeft lord John Russell evenwel eergister avond in het lagerhuis aangekondigd dat hij gister zijne aandacht zou vestigen op de bezetting van Italie door vreemde troepen. Het onderwerp is hoog belangrijk, en in andere tijden zou zoo iets voorzeker levendige belangstelling opwekt hebben in een waarlijk protestantsch en liberaal land als Engeland; maar op dit oogenblik betwijfelen wij zeer of de motie van lord John Russell een beter onthaal zal te beurt vallen dan aan die eenigen-tijd geleden gedaan werd naar aanleiding van het voorstel des heeren Laing.

De geheele zaak is tot dusver nog niet goed te verklaren. De telegrafische dépêche, waarin dat bericht verval is, is zeer laconiek en laat ons in het onzekere, wat het eigenlijk doel is van de door lord John Russell te openen discussie.

Niets nieuws uit Parijs, behalve een besluit des Ministers van Financien, gister ochtend door den *Moniteur* medegedeeld, waarbij met een half p.c.t. verminderd wordt de interest der bons van de schatkist. Zie hier wat de telegraaf deswege meldt:

De rente der schatkist-bons is verminderd tot 3½ p.c.t. voor die, welke van drie tot vijf maanden, tot 4 p.c.t. voor die, welke van zes tot elf maanden vervaltijd hebben; tot 4½ p.c.t. voor die, welke met een jaar vervallen.

Men zal zich herinneren, dat in de dagbladen, een paar dagen geleden, gesproken werd van een stuk, door den *Constitutionnel* medegedeeld, dat, volgens dat blad, gevonden was onder de papieren van een Carlistisch generaal, waarbij sprake zou zijn van onderhandelingen tusschen de Fransche legitimisten, de Russische regering en de aanhangers van graaf Montemolin, om aan dezen laatste subsidie te verleenen.

Wij hebben hiervan slechts onder voorbehoud melding gemaakt. En thans blijkt, dat dit zeer gegrond was. Verschillende voornamen personen hebben reeds aan den *Constitutionnel* brieven gerigt, om het meest categorisch démenti te geven, voor hetgeen hen betreft, bij al hetgeen in het voorgenoemd document gezegd is.

Het zou dan ook geene verwondering kunnen baren, wanneer men binnen kort vernam, dat het stuk zelf geheel apocryphe is.

De berichten uit Spanje zijn bij voortduring zeer onrustbarend.

Het vraagstuk der dictatuur wordt steeds met hevigheid door de Spaansche pers behandeld. De laatste berichten uit Barcelona zijn van den 2en. De ontwapening der militie heeft een aanvang genomen.

De pakketboot *Pacific* heeft te Liverpool de mail uit New-York van den 28 Julij aangebragt.

Gedurende eene meeting van de Know-Nothings te Louisville, zijn de huizen, door de Ieren bezet, geplunderd, terwijl pistoolschoten gelost werden.

De *New-York-Herald* meldt, dat de President van den Keizer van Rusland een antwoord ontvangen heeft op den brief van gelukwansching door den heer Pierce tot Czaar Alexander gerigt bij gelegenheid zijner troonsbestijging.

De Keizer zegt in zijn brief, dat zijn doorluchtige vader hem kort vóór zijn overlijden aanbevolen heeft om te beoefenen de stukken, die hem door de heeren Jackson, Clay, Webster en andere staatslieden der Amerikaansche onte gezonden waren. Hij drukt, o. a., het gevoelen van de meeste hoogachting uit voor de Vereenigde Staten, en wenscht dat hunne vriendschappelijke betrekkingen met Rusland van langen duur moge zijn.

De slagtoffers van het bombardement van Greytown eischen 8 miljoen dollars schadevergoeding van de regering van Washington.

ENGELSCH POST.

De *Times* meldt, dat de Koningin van Engeland den 18den dezer zich van Dover naar Frankrijk zal begeven.

H. M. zal te Boulogne voorafgegaan worden door een eskader, bestaande uit de *Neptuna*, van 120 stukken, vice-admiraal Cochrane, de *Saint-George*, van 120 stukken; de *Sans Pareil*, 70; de *Malacca*, 17; de *Inflexible*, 7; de *Rosamond*, 6; de *Sealark*, 8, en de *Rolla*.

De *Observer* voegt er bij, dat H. M. en Prins Albert vergezeld zullen worden door de koninklijke prins en den prins van Wallis, de markies Bredalbaue, opper-kamerheer, den hertog van Wellington, opper-stalmeester, lord Spencer, opper-intendant, lord Clarendon en lord Granville, leden van het kabinet.

De afwezigheid van het hof zal tien dagen duren.

— Z. M. de Koning van Portugal en de hertog van Oporto zijn den 6ten dezer te Southampton aangekomen, waar de graaf Lanadio, minister van Portugal, hun te gemoet gegaan is.

— De gravin de Neully, vergezeld van den hertog en de hertogin van Nemours, den graaf d'Alergon, prinses Marguerite en de gravin Mohère, is Zaterdag te Beaumaris aangekomen en daar door den lord-luitenant van het graafschap en den maire der stad ontvangen.

— De heer Baines, voorzitter van het bureau voor het armwezen, heeft aan zijne kiezers geschreven, dat hij zijn ontslag genomen heeft uit zijne hooge administratieve betrekkingen, om zich geheel aan de parlementaire werkzaamheden te kunnen toewijden.

FRANSCH POST.

Said-Pacha, het hoofd van het état major van den generaal Omer-Pacha, is te Parijs aangekomen.

— De municipale commissie van Lyon, heeft eene som van tien duizend francs toegestaan ten behoeve der gewonden in de Krim.

— De heer Edouard Romieu, is dezer dagen overleden aan de gevolgen der wonden, die hij bij den Malakoff-toren bekwaam.

— De justitie vervolgt thans eene vereeniging van valsche spelers, ten doel hebbende, om in de departementen bedrog te plegen met eene voorgewende loterij.

— Verschillende kelders in den Faubourg Montmartre, staan thans door een natuurverschijnsel, dat men tot dusver nog niet heeft kunnen verklaren, onder water.

— Het uiterlijk aanzien van Parijs verandert met den dag. Naarmate het tijdstip der aankomst van Koningin Victoria nadert, komen er dagelijks groote karavanes Engelschen aan. Zij komen van alle punten van den aardbol, met alle schepen en rijtuigen.

Men kan op Parijs thans de woorden toepassen van een edelman der vorige eeuw, die op de vraag, hoe hij Londen vond? ten antwoord gaf: «Het is eene stad, waar te veel Engelschen zijn.» *Parijs* is thans eene stad, waar te veel Engelschen zijn.

De straten, de tuinen, de koffijhuizen, de openbare plaatsen zijn opgepropt met Engelschen. De Engelschen hebben zich meester gemaakt der stalleten, van het orkest der restauratie en het is bijna onmogelijk met iemand te spreken te midden van dat ontzagzwaardig klikkak, van het Schots tot het Iersch, van de Celtische taal der bewoners van Wales tot de brabbeltaal van het Londensche volk kortom eene ware Babelsche spraakverwarving. Op de muren ziet men niets dan engelsche aanklachten. *English spoken here*, zietdaar, een bericht dat in geen magazijn gemist wordt. Gij treedt binnen, doch bevindt dat daar slechts met teukenen engelsch gesproken wordt. Londen is niet meer in Hyde Park en Regentstreet, Belgrave Square, noch in Greenwich. Londen is ter Tufterien, op de Boulevards, in de Elyseesche velden.

Blumenland.

Gravenhage, 8 Augustus.

Het *Staatsblad* no. 108 bevat besluit van den 2den Augustus, waarbij het kantoor te Utrecht ook wordt aangewezen betalingskantoor voor den in- en uitvoer langs de rivier de Maas en de Zuid-Willemsvaart.

Z. M. heeft, ten gevolge van het overlijden van W. F. graaf Bentinck, in leven kommandeur der Duitsche orde, van Utrecht, vergund de opklimming der kommandeuren en den eersten jonkheer in gemelde orde, welke door dat afsterven kan plaats hebben, en gegreerd: 1o. de opklimming van C. J. baron Schimmelpenninck van der Oije tot jongsten kommandeur; en 2o. de admisse van J. G. baron van Golstein tot tweeden jonkheer.

Z. M. heeft aan de commissie uit de Provinciale Staten Friesland, belast: 1o. met het onderzoek naar de regtvaardiging van sommige waterschappen in dat gewest tot daarstel van werken in het algemeen of bijzonder waterstaatsbelang; 2o. met het onderzoek en de vergelijking van het in de Statenvergadering van 28 November 1851 aangehouden reglement het onderhoud van wegen, vaarten enz., met het omtrent onderwerp door de Gedeputeerde Staten aangeboden reglement magtiging verleend om hare werkzaamheden voort te zetten.

Bij beschikking van den Minister van Marine zijn, met 1sten October aanstaande benoemd tot adelborsten der 8de klasse bij de Nederlandische marine:

W. C. Scholten, J. P. Noordijf, J. M. Berends, P. Comte, J. E. van Manen, D. O. Heldewier, L. B. Maanen, D. G. Brand, H. J. R. Sutherland, M. Roohaan, N. A. de Vries, W. J. A. Nollhenius, J. W. van Kalken, J. C. de Eck, J. A. de Gelder, A. W. J. Fokker, J. L. de Jong, J. de Jong van Beek en Donk, J. E. C. Cötter van Voorst, P. F. baron van Heerd, J. C. de Rafter de Wildt, A. van de Spiegel, A. E. van Riel, W. J. H. de Kanter, van Loenen, G. J. Baajkes, C. J. de Jong, J. P. Haven, E. H. E. van Woelder, H. J. Klein, E. van der Aa, de Munneke, J. F. M. Lange, P. M. Coehus, jhr. W. Hogendorp.

Z. M. heeft aan de heeren J. Baden Grijben en dr. A. A. van Heusden, lectoren der 1ste klasse aan de Koninklijke Academie voor de Zee- en Landmagt, respectievelijk in de wis- en natuurkunde en in de taal- en letterkunde, voor hunne vele en belangrijke diensten in voorschreven betrekking aan gemelde academie bewezen, den personeel titel van hoogleraar toegestaan, zonder bezwaar der schakist.

Z. M. heeft overgeplaatst bij het regiment grenadiers en jagers, den 2den luitenant jhr. A. J. B. van Sachtelen tot de Haar, van het 3de regiment infanterie, en bepaald dat voortaan, in stede van te Breskens een plaatselijke adjudant te Middelburg zal gevestigd zijn.

Nopens de gisteren gehouden zitting van den gemeenteraad verneemt men nog nader dat:

10. ingekomen is een adres van den aardappelen-koopman Zwaan, tot afschaffing van het keurloon voor de aardappelen;

20. ingekomen een verzoek tot eervol ontslag en pensionering van den ontvanger der gemeente-belastingen, den heer Addink;

30. ingekomen een voorstel van Burg. en Weth., om den tegenwoordigen aannemer van het vervoer der armen-tyken, van Gerven, met 1 Januarij 1856 weder voor drie jaren op den bestaanden voet te continueren;

40. ingekomen van de commissie voor de belastingen een verslag omtrent dat onderwerp. Daarin wordt namerlijk de vraag behandeld, of de belasting op het gemaal al dan niet zal worden afgeschaft? De commissie is tot geene bepaalde slotsom gekomen. Zij heeft het voor en het tegen der afschaffing nagegaan; geeft op wat er in het eene of andere geval dient plaats te vinden, en laat de beschikking aan den Raad over. Dat rapport zal worden gedrukt, rondgedeeld en bekend gemaakt.

50. Is het ontwerp der algemeene politio-verordening in omvraag gebracht en aangenomen met 20 tegen 5 stemmen. Tegen hebben gestemd, de heeren: de Jonge, Gebel, van Gogh, de Witte van Citters en Varkevisser. Het ontwerp zal ter goedkeuring aan Gedeputeerde Staten worden gezonden.

60. Tot het nitstellen van de afloening der adressen van de vreeselshouwers nopens het afstaan in huur of in koop van het gebouw der Hal, is met 20 tegen 6 stemmen besloten. Tegen het uitstel hebben gestemd, de heeren: Collet d'Escoury, de Jonge, Gevers Deynoot Buyskes, van Gogh en de Witte van Citters.

70. Het door de commissie nopens de belastingen gedane voorstel, tot invoering van een belasting op de honden, is in behandeling gekomen Art. 1 houdende, dat er eene belasting op de honden zal worden geheven, is verworpen met 14 tegen 11 stemmen. — Voor, de heer en de Pinto, Collet d'Escoury, de Jonge, Jordens, de Brauw, van der Burgh, Weenkamp, Clant, Buyskes, Eysellen van der Duyn. — Tegen, de heeren: Bervoets, Soury, Schmalck, Waldeck, de Kempenaer, Gebel, Gevers Deynoot, Meyer, Polak Daniels, Krayenhoff van de Leur, van Gogh, de Witte van Citters, Varkevisser en de Voorzitter, de heer. Hooft.

Afwezig waren de heeren van der Kamp, van Bappard, Dekath, Wittert van Hoogland, Steengracht, Greve van Haltinga Raven, de Sonnaville, Landry en van der Ligt. Ten gevolge van deze beschikking is het geheele ontwerp vervallen, hoezeer in het gisteren uitgebrachte rapport over de belastingen, op eene belasting op de honden was gerekend.

In de zitting van 4 October 1853 had de Raad, met eene meerderheid van 15 tegen 14 stemmen besloten, dat er eene belasting op de honden zou worden gelegd. In volgende zittingen werd daarover beraadslaagd, maar ten gevolge van verschillende zwarigheden, die zich voordeden, werd in de zitting van 15 November 1853, besloten het geheele ontwerp aan de commissie over de belastingen ter nadere overweging terug te zenden. Nu kwam er gisteren een nieuw ontwerp ter tafel, dat echter, zoo als boven blijkt, werd verworpen.

80. Aan de orde was de beraadslaving over een ontwerp-verordening, regelende de grondslagen en heffing der belasting op den wijn, welk ontwerp in eene volgende zitting zal worden behandeld.

H. H. K. H. Prins en Prinses Hendrik zullen heden deze residentie verlaten, om zich, naar men verzekert, naar Luxemburg te begeven.

De Minister van Oorlog heeft ter kennis van de belanghebbenden gebracht, dat op Woensdag den 16den dezer, onder nadere goedkeuring van hem, Minister, door den intendant in de 8e militaire administrative directie te 's Bosch, publiek zal worden aanbesteed de leverantie van fourages, ten behoeve van ongeveer 840 paarden, welke gedurende de maand September aanst. in de provincie Noord-Brabant zullen worden gekantonneerd, en wel: ongeveer 120 paarden te Dongen, 120 te Gilze en Rijen, 120 te Alphen en Tiel; 120 te Ginneken en Bavel, 240 te Oosterhout en 120 te Teteringen.

De heer Pahud, Minister van Kolonien, heeft deze residentie verlaten, tot het doen eener buitenlandsche reis.

De heer baron de Bille-Brahé, heeft eerst heden morgen deze residentie verlaten en zich naar Brussel begeven.

Door den kerkeraad der Evangelische Luthersche gemeente alhier zullen, bij de ontstane vacature door het overlijden van den WEerw. heer R. J. F. Reudter, de volgende heeren predikanten, vermeld volgens hunnen beurt, worden uitgenoodigd ter vervulling van hede- lende predikant te Batavia; A. H. Broens, te Delft; P. A. Pol, te Edam; A. D. Loman, te Deventer; en C. Kerbert, te Leiden.

De heer Staatsraad Groen van Prinsterer is heden morgen naar België vertrokken om zich van daar naar Engeland te begeven, en zal, naar men verzekert, ook Schotland bezoeken.

Programma der uit te voeren muziekstukken, door het muzikkorps van het 4de regiment dragoners, op het Groot Stedelijk Badhuis te Scheveningen op morgen (Donderdag) des namiddags ten zes ure.

No. 1. Marche, par Schöler; 2. Overture, la Marquise de Brinvilliers, par Carafa's; 3. Grande Fantaisie de Robert le Diable, par Coenen; 4. Cavatine, Torquato Tasso, par Donizetti; 5. Le Troubadour, Valse, par Labitzky; 6. The Bloomer Galop, par Wallace, Pauze; 7. Marche l'Etoile du Nord, par Mejerbeer; 8. Potpourri, Atila, par Verdy; 9. Julie, Valse, par Worp; 10. Galop.

Alvorens voor eenigen tijd de residentie te verlaten heeft de hertog van Saxon-Weimar, die bij militaire verdiensten lieftde voor kunsten en wetenschappen paart, wel zijne sympathie willen betoonen aan het gezondheids-establisement Zuiderburg in de omstreken van 's Hage; eene inrigting, die in hooge mate de algemeene aandacht tot zich trekt, en aan welke eene schoone toekomst is voorbereid onder de bekwame directie van den eigenaar de heer Dr. W. Hendriksz.

De hertog heeft Maandag af de bijzonderheden dezer schoone inrigting in oogenschouw genomen. De vertrekkende voor zieken van verschillende categoriën, de twee groote zalen van het museum, de zeldzame verzamelingen van pathologische ontleedkunde, de rijke verzameling van instrumenten van chirurgie, enz. hebben de bijzondere aandacht van den bezoeker tot zich getrokken. Z. H. heeft vervolgens het badhuis bezocht, uitsluitend ingerigt ten gebruike der zieken van de inrigting; een gebouw van bekoorlijke sierlijkheid en het afgescheiden gebouw waardoor de grootmoedige vrijgevigheid van den eigenaar, de arme zieke kosteloos ontvangen en verpleegd worden. De hertog heeft zijn landelijk uitstapje geëindigd met eene wandeling is het uitmuntende park dat de hygienische voordeelen van Zuiderburg verhoogd. Op het oogeblik van afscheid gaf de hertog der doctor Hendriksz de verzekering van zijne tevredenheid, en van de meest levendige belangstelling, welke hij bij voortdaring in deze zóó voortreffelijke inrigting zal blijven stellen.

In deze residentie zijn aangekomen en aan het hotel de Bellevue afgestapt de hertog Guiseppo Tinatti en de graaf Dominico Morelli, beiden komende van Napels, de heer A. M. Chadbourne, belast met dépêches, komende van Londen en gaande naar Parijs, en de baron W. de Wool de Tricke, komende an Brussel; — en aan het hotel de l'Europe, de prins A. Soltykoff en gevolg, komende van Petersburg, en de markies L. F. de Gouvion St. Cyr, met familie en gevolg, komende van Parijs.

Burg. en Weth. van Hillegom hebben bekend gemaakt, dat bij raadsbesluit van 6 Julij 1855 goedgekeurd door heeren Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland den 31 Julij daaraanv. dat de Hillegommer kermis als van ouds zal plaats hebben, en wel gedurende eene week, aan te vangen den laatsten Maandag der maand Augustus, terwijl de kramen en dergelijke, zonder eenige oogluiking, den daaropvolgenden Maandag zullen moeten worden afgebroken.

Den 4en dezer is door den pastoor van Borne ter griffie der rechtbank van Almelo appel aangeceekend van het vonnis, waarbij hij buiten vervolging is gesteld van de tegen hem ingediende aanklagt der verrigte kerkelijke begrafenis.

Men schrijft aan de Arnheemsche Courant het volgende uit 's Hage: Er loopt hier een vreemd gerucht. Een der predikanten dezer gemeente, Ds. H., die thans eene buitenlandsche reis doet en o.a. Milaan bezocht, zou aldaar in groote moeilijkheden geraakt zijn, wegens het niet nakomen van verordeningen ten aanzien van kerkelijke plegtigheden.

Naar ik hoor, zou Ds. H. bij het voorbijgaan eener processie het hoofd niet hebben onthoofd en thans tot gevangenisstraf en boete zijn veroordeeld. In hoeverre dit juist is, weet ik niet, maar dat hij in moeilijkheden verkeert, is zeker.

Den 5 dezer heeft de aangekondigde pleziertrein van Antwerpen over Vlissingen naar Middelburg per stoomboot Prinses Marianne plaats gehad. In stede echter van ten 12½ ure te Vlissingen aan te komen, is de hoot met zijne talrijke vracht, bestaande uit ongeveer 350 personen, heeren en dames, en voor een groot gedeelte van Brussel en andere plaatsen in België afkomstig, eerst ten ruim 3 ure aangekomen. Na een kort verblijf te Vlissingen, is door velen de wandeling herwaarts aangenomen, waarna men ook Middelburg wederom spoedig verlaten moest, ten einde des nachts den terugtocht naar Antwerpen aan te nemen.

De Gedeputeerde Staten van Gelderland zijn, blijkens hun verslag, geenszins ingenomen met de voorschriften der armenwet omtrent de statistiek. (A. C.)

Op den 12 Augustus zal de planeet Venus weder dien stand aan den hemel innemen, in welke zij zich aan ons oog, als avondster, in haren schoonsten glans vertoont; zij gaat dan ten 8 uren 30 minuten in het Oosten onder. Beschouwt men haar dezer dagen door genoegzaam vergrootende verrekijkers, dan ziet men hare lichtgestalte nagenoeg gelijk aan die der maan, wanneer dat hemellicht omstreeks drie dagen oud is.

De Burgerlijke administratie-vereeninging van Borgemeester en Secretarissen, gevestigd te Vught, is werkzaam om

in gecombineerde Gemeenten een accijn op het gedistilleerd tot stand te brengen.

Volgens een berigt van Z. M. vice-consul te Venetie, zijn aldaar gedurende het eerste halfjaar van 1855 aangekomen, regtstreeks uit Nederland, 4 Nederlandsche schepen, alle uit Amsterdam, en wel 1 met tabak en 3 met geaffineerde suiker, koffij en kaas.

Uit vreemde havens kwamen te Venetie 3 Nederlandsche schepen, waarvan 1 uit New-Castle en 2 uit Sunderland met steenkolen. In hetzelfde tijdvak is van Venetie slechts 1 Nederlandsch schip naar Nederland, en wel naar Amsterdam, vertrokken met hennep, wol enz.; terwijl 7 Nederlandsche schepen naar vreemde havens vertrokken, als: naar Triest 1 in ballast, naar Liverpool 1 met zwavel, hennep en sumak, naar Portsmouth 2 met hennep, naar Chatham 1 met hennep, naar Dublin 1 met granen, naar Antwerpen 1 met zwavel, hennep en sumak.

Binnen weinige dagen zal van Rotterdam naar de Kaap de Goede Hoop onder zeil gaan het fregat Prinses Marianne, waarmede tusschen 40 en 50 reizigers als landverhuizers naar Zuid-Afrika vertrekken. Slechts enkelen gaan er familiebetrekkingen bezoeken, doch de overige denken zich in landbouw-bedrijf of in fabriek- of trafiek-nijverheid aldaar te vestigen. Onder de laatsten bevindt zich een 10tal ingezetenen uit gemelde stad, welke, naar het zeggen is, niet onhemdeld zijn. Zoo doende worden de banden, welke Zuid-Afrika aan Nederland hechten, versterkt en vermeerderd, en inderlaad voor hem, die als landverhuizer zich elders wil vestigen, verdient Zuid-Afrika verre de voorkeur boven Noord- of Zuid-Amerika of wel Australië. Iminers is het niet onverschillig of men zijne eigene taal zal kunnen behouden, en onder landgenooten of Nederlandsche afstammelingen worden opgenomen, wanneer men in het vreemde land den voet zet. (U. C.)

Rotterdam, 7 Augustus. Het is bekend dat in de Punten ter Beschrijving voor de Algemeene Vergadering der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, welke den 14 dezer maand te Amsterdam geopend wordt, onder anderen een Voorstel van het Departement Rotterdam, in vereeniging met elf andere Departementen, is opgenomen, hetwelk de strekking heeft om Artikel 4 der in 1854 aangenomen Wet der Maatschappij in dien zin te wijzigen, dat, even als vroeger, niemand als gewoon lid der Maatschappij zal kunnen worden aangenomen, dan die tot eepig Christelijk Kerkgenootschap behoort. Dit Voorstel werd, met een ander, daarmede in verband staande, den 27 Januarij II. bij circulaire ter kennis van al de Departementen gebracht, onder voorbehoud van later, in eene beknopte Memorie van Toelichting, de gronden te ontwikkelen, op welke het vereenigd besluit tot indiening van het Voorstel rustte.

Deze Memorie van Toelichting nu is, in het begin der afgelopen maand, aan al de Departementen afgezonden, en wij zijn thans gerechtigd den inhoud daarvan in onze Courant op te nemen. Zij luidt als volgt:

Aan de Departementen der Maatschappij TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.

Gij ontvangt hierna de beknopte Memorie van Toelichting, waarvan bereids sprake is geweest in onze circulaire dd. 27 Januarij jl. en die wij wenschen, dat hij uwe aanstaande beraadslavingen mede in overweging worde genomen. Zij moeten dienen, om U de deugdelijke gronden te doen kennen, waarop het Voorstel rust, dat door ons Departement, in vereeniging met anderen, is ingezonden bij het Hoofdbestuur en opgenomen onder de Punten ter Beschrijving voor de Algemeene Vergadering van 1855, bl. 15, litt. K. Dat Voorstel betreft de wijziging van Art. 4 der thans vigerende Wet. In weêrwil van de bedenkingen, daartegen door het Hoofdbestuur ingebracht (ald. bl. 5-12), komt die wijziging ons, in het wêbegrepen belang der Maatschappij, allezins wenschelijk en aannemelijk, en elke daartegenover aangeprezen maatregel volstrekt verwerpelijk voor.

Wij beginnen met de zaak in de quaestie te brengen tot het eigenlijk punt van verschil, dat door het Hoofdbestuur voorbijgezien, althans met geen enkel woord vermeld of aangevoerd is. Het is de vraag niet, of de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen groeppen is, om hare zorgen aan allen te wijden zonder onderscheid van geloofs-belydenis. Krachtens den naam, dien zij voert, en het beginsel, dat in Art. 1 op den voorgrond staat, is zij daartoe niet slechts geroepen maar verplicht. Met name de Israëlieten, die onder ons wonen, mogen, wanneer zij zich niet aan haren invloed onttrekken, ook niet worden uitgesloten van hare onvermoede en belangelooze pogingen. De algemeene en heilige menschenheids, door den Voorzitter der laatste Algemeene Vergadering als het Christelijk beginsel der Maatschappij in zooverre met volkomen regt geprezen, dult ten dezen opzichte geene de minste uitzondering of beperking. Maar de vraag, die hier moet beantwoordt worden, is deze, of nu, op grond daarvan, voor Israëlieten, en in 't algemeen voor zulken, die niet bekend staan als belijders der Christelijke godsdienst, de toegang moet worden opengezet tot het lidmaatschap der Maatschappij. En deze vraag beantwoorden wij in ontkennenden zin. Zij behoeven toch niet hare ledan te zijn, om onder haren invloed te staan en in hare zegeningen te deelen, te minder zoo lang zij naar Art. 6, als donateurs tot hare gemeenschap kunnen toetreden en als zoodaag, tegen eene kleine jaarlijksche bijdrage, hare uitgegevene werken ontvingen en de leesvergaderingen, zoo zij dat verkiezen, kunnen bijwonen. En niet slechts is het gewone lidmaatschap der Maatschappij in zoo verre voor hen overbodig, het is ook, wel beschouwd, onnatuurlijk en ongenijmd in zich zelf. Iminers, zoodra wij hen opnemen onder hare gewone leden, worden zij, in plaats van enkel de voorwerpen harer zorg te zijn, hare mede-arbeiders, die op

reden in hare vergaderingen, deel nemen aan hare be-
 raadslagen, invloed verkrijgen op hare werkzaamheden,
 benoembaar zijn tot het hoofdbestuur der Maatschappij en
 het voorzitterschap harer jaarlijksche Algemeene Vergade-
 ring. Dit nu kan niet geschieden, zonder dat de Maat-
 schappij in tegenspraak met zich zelve geraakt en haar
 beginsel, uitgedrukt en onveranderlijk vastgesteld in art. 1,
 prijs geeft of althans in de toepassing bloot stelt aan veel-
 zijdig gevaar. Het is zoo, de belijdenis des Christendoms
 levert nog geen stellingen waarborg op voor den christelijken
 zin, die vereischt wordt in allen, die, overeenkomstig de
 beginselen der Maatschappij, aan de bereiking harer be-
 doelingen medewerken. Maar die onmisbare christelijke
 gezindheid in hen te veronderstellen, die tot het Christen-
 dom zelfs niet door bloot uitwendige belijdenis zijn toege-
 treden en, op grond daarvan, moeten en ook willen
 geacht worden daar buiten te staan, hiertoe bestaat geen
 de minste grond van waarschijnlijkheid. Met den voorzitter,
 wiens aanspraak dezer dagen verschenen is, kennen
 wij geene andere menschenliefe als het christelijk beginsel
 der Maatschappij, dan die, het Christendom, in onder-
 scheiding van iedere andere godsdienst, niet alleen van
 zijne belijders eischt, maar ook in hunne harten aan-
 kweekt en in hun leven werken doet. (bl. 13). En de
 beoefening dier menschenliefe zonder wij nu gaan zoeken
 onder niet Christenen, haar verwachten en vergen
 van hen, die het Evangelie niet eenmaal met den mond
 belijden? Wij zouden hen opnemen onder onze gewone
 leden, op het gevaar af, dat anderen, aan het Christelijk
 beginsel onzer Maatschappij misschien minder getrouw of
 daarvan althans minder diep doordrongen, dan wij in haar
 belang wenschen moeten, uit hun toetreden en hunne
 tegenwoordigheid aanleiding ontleenen, om dat beginsel in
 voorkomende gevallen voorbij te zien, naar den achter-
 grond te schuiven of zelfs te verloochenen? dat zij verre,

Wij begeeren alzoo, dat het gewone lidmaatschap der
 Maatschappij verkrijgbaar zij voor al wie haar doel,
 zoo als het in Art. 1 omschreven is, wil helpen bereiken,
 tot welk Christelijk Kerkgenootschap hij ook behoort,
 en houdende dit bijvoegsel voor volstrekt onmisbaar. Het
 moet namelijk dienen, om al de overigen, met name ook
 de Israëlieten, daarvan uit te sluiten, maar overigens
 niemand op gronden, aan verschil van godsdienstige ge-
 loofsbelijdenis ontleend te weren. Wie dit houdt voor
 een uitlooiel van onverdraagzame bekrompenheid werpt
 een onverdienden blaam, niet slechts op de 70 jaren,
 gedurende welke onze maatschappij met zulk eene bekrom-
 pen wetsbepaling bestaan, zich uitgebreid en zegent-
 rijk gewerkt heeft naar alle zijden, maar ook op allen,
 die gezegde wetsbepaling vroeger en later met kracht van
 redenen, voorgestaan en gehandhaafd hebben. Men kan
 evenmin met eenig goed regt beweren, dat door zulk eene
 beperking de vrijheid en onafhankelijkheid der Departementen
 in de keuze van nieuwe leden zou belemmerd
 worden en aan banden gelegd. Die schijnbare beperking
 toch is niet willekeurig uitgedacht, maar ligt in den aard
 der zaak en wordt door het beginsel der Maatschappij
 noodwendig gevorderd, even als onze milde Grondwet,
 in weerwil van de meeste vrije volkskeuze, die zij voor-
 staat, de vreemdelingen, die onder ons wonen, uit-
 sluit van die waarneming van alle Staatsbedieningen en hen
 zoolang zij niet voor Nederlanders erkend zijn,
 daarvoor niet verkiesbaar verklaart. Niet minder onge-
 grond mag de vreeze heeten, die is uitgesproken, dat
 de vroegere wetsbepaling, thans hersteld, al ligt aan-
 eiding geven zou, om in 't vervolg geheel andere perso-
 nen uit te sluiten, dan waarop men nu het oog schijnt
 te hebben, of om elkanders godsdienstige overtuiging te
 onderzoeken en onverdraagzaam te beoordeelen. Vroeger
 toch is, blijkens de ervaring, iets dergelijks niet geschied,
 zoolang de thans gecrimineerde wetsbepaling bestond,
 en door de gekozene bewoordingen, die het voor on-
 verschillig verklaren, tot welk Christelijk Kerkgenootschap
 men behooren moge, is de verwezenlijking van zulk eene
 herschenschimmige vreeze volstrekt onmogelijk gemaakt.
 Blijft echter de tegenwoordige redactie van art. 4 behou-
 den, ja, dan is het onzes inziens onvermijdelijk, dat de
 Departementen, vooral bij de uitoefening van het regt van
 ballotage, zoo dikwijls er nieuwe leden worden voorge-
 steld, hunne godsdienstige beginselen, met het oog op
 art. 1, in aanmerking nemen en daarnaar over hunne toelating
 beslissen. Wijst men ons verder, tot onze gerust-
 stelling, op dat regt van ballotage, dat de afzonderlijke
 leden van elk Departement bezitten en waardoor zij in
 staat zouden zijn, om onwaardigen, die verlangen toe te
 treden, te weren; wij verwonderen ons billijkerwijze
 over den ophof, die thans gemaakt wordt van een regt,
 dat in de Wet nergens met name genoemd of als verpligtend
 aan de Departementen is voorgeschreven. Zulk eene
 ballotage is dan ook op verre na niet in alle Departementen
 evenzeer in zwang, en zou, eenmaal algemeen ingevoerd,
 een hoogst gebrekkig, in de grootere kringen onbruikbaar
 en voor het Algemeen Departement volstrekt onuitvoerbaar
 middel zijn, om ten waarborg te verstrekken tegen de opname
 van hen, die niet tot ons behooren. Ook moeten wij het
 beroep afwijzen, dat er gedaan wordt op het besluit der
 Algemeene Vergadering van 1852, betrekkelijk de toelating
 van Inlanders in onze Oost-Indische bezittingen tot het
 lidmaatschap der Maatschappij, omdat gezegd besluit slechts
 bij wijze van uitzondering genomen is en, bij volstrekte
 en stellige handhaving van Art. 1, geen invloed mag uit-
 oefenen op de gesteldheid der Maatschappij binnen ons
 Vaderland. Eindelijk — want wij kunnen niet alles ver-
 melden — niemand vleiye zich met de hoop, dat, wanneer
 Art. 4 onveranderd behouden blijft, de vraag van het
 Hoofdbestuur (bl. 12, sub 3°), of dat Art. aan de Departementen
 de vrijheid geeft, om in hunne huishoudelijke
 Reglementen al dan niet beperking voor het lidmaatschap
 op te nemen, op gronden aan verschil van godsdienstige

belijdenis ontleend, bij wijze van wetsluiting bevestigend
 zou kunnen beantwoorden! Het valt toch in het oog, dat
 Art. 4 iets dergelijks niet gedooft, gelijk het dan ook voor
 de eenheid en den welstand der Maatschappij hoogst yer-
 derfelijk zou zijn, en in allen gevalle het beginsel, dat
 wij voorstaan, daardoor niet gered of in veiligheid gesteld
 ware.

Het is daarom, dat wij moeten blijven aandringen op
 het Voorstel, door ons Departement, in vereeniging met
 anderen, ingediend tot wijziging van art. 4, waardoor,
 wordt het aangenomen, de Maatschappij zal zijn terugge-
 bragt op het standpunt, dat, naar onze innigste overtuig-
 ing, niet had moeten verlaten zijn. Met te meer vrijmoedigheid
 dringen wij daarop aan, omdat het Wetsontwerp, door de
 Commissie tot wetsherziening voorgedragen, ten
 vorigen jare met de zeer geringe meerderheid van slechts
 297 tegen 281 stemmen aangenomen en als Wet der Maat-
 schappij is vastgesteld. Die meerderheid bestond zelfs meer
 in schijn dan naar waarheid. Het getal van leden der Maat-
 schappij, door de Departementen, die tegen stemden, ver-
 tegenwoordigd, ging dat der leden, vertegenwoordigd door
 de zoogenaamde meerderheid, met bijkans duizend te boven.
 Ook weten wij, dat niet weinige, misschien wel verreweg
 de meeste Departementen van die de meerderheid uitmaak-
 ten, het aangeboden Wetsontwerp, dat zich overigens
 gunstig aanbeval, hebben aangenomen niet zoo zeer van
 wege, als wel in weerwil van Art. 4, en daartoe geko-
 men zijn, of omdat zij, ofschoon tegen dat Art. gestemd,
 daarom nog niet het geheele Ontwerp meenden te moeten
 verwerpen, of omdat zij in hunnen eigen kring van de
 toepassing van dat Art. geene de minste schadelijke gevol-
 gen konden verwachten, of omdat zij daarvan in 't algemeen
 niet die uitwerking vermoedden, die hun nu kan gebleken
 zijn; om niet te spreken van den zeer sterken drang, door
 de Commissie tot de Wetsherziening en haren bekwamen
 Voorzitter gebezigd, ook door middel van den indruk der
 Openingsrede, om de aanwezigen op de Algemeene Ver-
 gadering tot de gave aanneming van haar Wetsontwerp te
 bewegen. Van zulke Departementen nu verwachten wij met
 grond, dat zij, bij de behandeling van ons Voorstel, zich
 daarvoor — en alzoo tegen Art. 4, zoo als het thans
 luidt, verklaren zullen. Wij vleijen ons zelfs met de hoop,
 dat er Departementen zijn zullen, die, even als dat van
 ALPHEN C. A., ofschoon in beginsel ter gunste van dat Art.
 gestemd, thans van wege de bedenkelijke gevolgen, die de
 verwerping van ons Voorstel onfeilbaar na zich slepen moet,
 daarvan afzien en zich scharen aan onze zijde. Er bestaat
 toch groote vrees, — de ondervinding, hier en elders daar-
 omtrent opgedaan, bevestigt haar — dat, in het onver-
 hoopt geval dat Art. 4 onveranderd behouden blijft, velen,
 en daaronder van de meest geachte en werkzaamste leden
 der Maatschappij, zich op ééns of van lieverlede onttrek-
 ken zullen aan het lidmaatschap, en dat hun voorbeeld
 door vele anderen, die nu nog uit kracht van gewoonte
 hun lidmaatschap aanhouden, zal gevolgd worden. Maakt
 het Hoofdbestuur daartegenover van 89 verschillende De-
 partementen gewag, die het berigt hebben ingezonden van
 eene niet onbelangrijke aanwinst van nieuwe leden, het
 verzwijgt de Departementen, die verlies, misschien zeer
 zware verliezen geleden hebben. Bovendien is het ons in
 ons Departement gelukt, het dreigend verlies vooralsnog
 tegen te houden door de hoop, die er bestaat, op terug-
 keer van den ingeslagen weg, met opzigt tot art. 4. Is
 echter die hoop eenmaal vervlogen, dan zien wij groote
 en betreuenswaardige gebeurtenissen te gemoet, die wij
 niet keeren kunnen. De Maatschappij zal, in allen ge-
 valle, niet slechts in aantal van leden, en van Departementen
 misschien, maar veel meer nog in zedelijke kracht
 verliezen, vooral waar zij heilzamen invloed tracht te
 oefenen op het onderwijs en de opvoeding der jeugd.
 Hare medewerking zal in die mate meer verdacht zijn,
 als er meer grond bestaat, om de oprechtheid van haar
 Christelijk standpunt, uitgedrukt in Art. 1, te regt of
 ten onregte te betwijfelen. En ten laatste zal zij zich,
 haar ondanks, genoodzaakt zien, om zich, in strijd met
 haar schoon verleden, enkel te wijden aan de behartiging
 van bloot stoffelijke belangen. Helpt ons, Mijnheeren! de
 verwezenlijking dier dreigende toekomst; zoo veel mogelijk
 af te weren! De nakomelingschap zal er U voor danken.

In de bewustheid, dat wij het onz gedaan hebben, om,
 ook door deze openhartige mededeeling van ons gevoelen
 en van de gronden, waarop het rust, aan de bestaande
 spanning een einde te maken en den te kwader ure op-
 geworpen twiststapel uit den weg te ruimen, hebben wij
 de eer U van onze hoogachting te verzekeren en ons te
 noemen,

Bestuurders van het Departement Rotterdam der
 Maatschappij tot Nut van 't Algemeen,
 en namens hen,

Rotterdam,
 30 Junij 1855.

G. H. M. DELPRAT,
 Voorzitter.
 N. MESSCHAERT,
 Secretaris
 (R. Cl.)

++ Nijmegen, 7 Aug. Eergister avond omstreeks
 7 ure heeft op den openbaren weg van Grave naar hier
 eene stoute aanranding plaats gehad. Eene dienstmaagd
 wier ouders te Overijssel woonachtig zijn, had zich op
 dien dag naar laatstgemelde plaats begeven om hun te be-
 zoeken; des avonds terugkeerende, werd zij door eenen
 kerel, van een ongunstig uiterlijk, met een groot mes
 gewapend was, en uit een nabij den weg gelege boschje
 te voorschijn kwam, staande gehouden, uitroepende: Geef
 of uw goud, waarop door haar moet geantwoord zijn:
 Ik heb geen goud bij mij. De gauwdief gaf hierop te
 kennen, dat hij haar des morgens, met het goud omhan-
 gen en in de ooren, had zien voorbijgaan, zoodat het te
 vermoeden is hij den ganschen dag aldaar in afwachting
 had doorgebracht. De meid gaf daarop voor: haar goud bij

hare ouders gelaten te hebben, hoewel zij het voorbeeld
 telijk onder haren doek verborgen had, zoodat had
 hare oorbellen afgedaan. Thans eischte hij haar geld
 eenen nieuwen parapluie, die zij bij zich had, waarmee
 hij dan ook weder in het boschje verdween, de diep
 stelde en beroofde dienstbode aan haar lot overlatende.
 Het is te hopen dat het de nijverige nasporingen der politie
 zal mogen gelukken, den dader te ontdekken opdat hij zij
 welverdiende straf onderga.

227ste Nederlandsche Staats-Loterij

3e LIJST. 1e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

No. 13188, 1523 en 2654 ieder f 1000.

Publieke Vermakelijkheden

Kon. Fransche Schouwv., Donderdag 9 Aug.

PASCAL ET CHAMBORD, vaudeville en 2 actes;
 GOIRE, vaudeville en un acte; TITI à la représentation
 de Robert le Diable, chansonnette; IL FAUT QU'
 PORTE SOIT OUVERTE OU FERMÉE, comédie en
 acte.

Advertentien.

DE PILLEN VAN HOLLOWAY, een zeker werken
 neesmiddel ter geneezing van scele en andere hoofdpi-
 en galzieke. J.... K...., te Lutjebroek, was mis-
 een der grootste lijders aan scele hoofdpijnen en gal-
 en er ging geen dag voorbij of hij ondervond de uit-
 sels dezer ziekte in een hougen graad. Bij de, door ge-
 heeren hem voorgeschreven medicijnen vond hij geen
 en zijne ziekte nam zelfs in hevigheid toe, tot dat
 nen ondragelijk werden, en hij bijna er onder be-
 Eindelijk begon hij de pillen van Holloway te gebrui-
 welke spoedig zijne ingewanden zuiverden, zijn gest-
 beterden, en na twee maanden tijds hem volmaakt
 geneezt, zoodat hij sedert dien tijd geene de minste
 meer heeft gevoeld.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als vol-
 Doosjes Pillen à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f
 f 20.50. Potjes Zalf à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f
 f 13.85, f 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij
 M. VAN RENESSE, te 's Hage; bij B. ADAMA, te A-
 dam; bij L. J. GROOTENDORST, te Utrecht en
 STRAATMAN, Hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede
 HOLLOWAY'S Etablissements te Londen, 244 St.
 en te New-York, 80 Maiden Lane. (908)

Prijs-Courant der Effecten

AMSTERDAM, 7 Augustus 1855.

Nederland. Pct.		Rusland.	
Ned. W. Schuld. 2 1/2	63 3/4 11/16	Hops 1798/1816	5 108
Dito Certificat. 8	75 3/4 1/8	Dito 1828/1829	5 108
Dito Dito. 4	98 7/16 1/2	Cert. 1831/1838	5
O. I. Leening. 4		Dito Dito	4 1/2 89
Amort. Synlic. 3 1/2		Dito Hops	4 78
Hand.-Mants. 4 1/2		Dito Stieglitz	4 78
Belgie.		Dito dito 5e Ser.	4 77
Certificaten. 2 1/2		Dito 1854	5 82
D ^o Rothschild. 2 1/2		Inschr. Assig.	6 89
Frankrijk.		Certific. dito.	6 80
Obligatien. 3		Polen.	
Spanje.		Obligatien.	4
Nieuwe. 1	18 1/4	Oostenrijk.	
Dito Buitenl.	88	Metaliek	5 68
D ^o Binneal. 3	30 3/4 7/8	Dito bet. Amst.	5 78
Bew. Sp. Com.	4 1/2	Dito Nation.	5 88
Amort. Schuld.	4 1/2	Dito 1847	2 1/2 81
Portugal.		Dito 1851/1852	2 1/2 81
Londen nieuwe.	3 89 1/16		
Dito uitgest.	4		

Mexic., te Lond. 3 pct. 21 3/4, 7; dito Ontd.
 Gren., te Lond. p. s. 100. 2 1/2 pct. 17 1/4, 7 1/2, dito
 Equad. 3 1/4, 5; Heru. 4 1/2 pct. 78 1/2

Londen, Consols 90 1/2, 98; 1 pct. Spafje
 Werk. Gren., 18 1/2, 20; Uitg. 7 1/4, 1/2

Wisselkoersen. Gew. 1855 Papier. 2 Mn. Aambur-
 zigt Hamb. 35. 1/8; 2n. Londen 11.70; zigt Lond.
 3 Mn. Lissabou 42 1/2; 3 Mn. Porto 41 1/2; 2 Mn. Pa-
 17.11.

Noch in Binneal. noch in vreemde effecten verschild
 in prijs met gisteren, alleen Spaansche waren door
 ders in 8 pCt. en 1 1/2 een weinig lager. De handel was
 van weinig belang.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Graven